

حَسْبُ اللَّهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

معاونت فرهنگی | مدیریت برنامه و محصولات فرهنگی

تهران، خیابان آزادی، تقاطع خیابان رودکی شمالی

حوزه نمایندگی ولی فقیه در امور حج و زیارت، طبقه اول، اتاق ۲۳۹

تلفن: ۰۲۱-۶۴۵۱۲۱۵۲

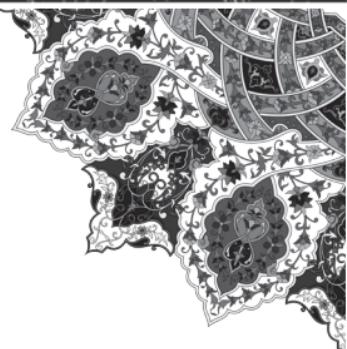

حوزه علمیہ مشکل وی تئیہ درا مونج وزیرت

سند نامہ

سفارش‌های امیر مؤمنان علیهم السلام
به امام حسین علیهم السلام

به ضمیمه زیارت امین الله

عبارات این کتابچه، سفارش‌های امیرمؤمنان علیهم السلام به فرزند بزرگوارشان امام حسین علیه السلام است که در کتاب تحف العقول^{*} روایت شده است.
این عبارات گهربار، معرفی شیوه زندگی اسلامی در قالبی پندگونه است.
گوینده، پدر همه امت است و مخاطب سید و سالار شهیدان. توجه به گوینده و مخاطب، جایی برای سخن دیگر باقی نمی‌گذارد.
باشد که ما نیز مخاطب این پیام، شیعه و پیرو واقعی اهل بیت علیهم السلام باشیم.

* تحف العقول عن آل الرسول علیهم السلام، جلد ۱، صفحه ۸۸

وصيٰت امير المؤمنين عليه السلام
لابنه الحسين عليه السلام

يَا بُنَيَّ أَوْصِيَكَ بِتَقْوَى اللَّهِ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ
وَكَلِمَةِ الْحَقِّ فِي الرَّضَا وَالْغَضَبِ وَالْقَصْدِ
فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ وَبِالْعَدْلِ عَلَى الصَّدِيقِ
وَالْعَدُوِّ وَبِالْعَمَلِ فِي النَّشَاطِ وَالْكَسْلِ وَ
الرَّضَا عَنِ اللَّهِ فِي الشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ.

أَيُّ بُنَيَّ مَا شَرَّ بَعْدَهُ الْجَنَّةُ بِشَرٍّ وَلَا خَيْرٍ
بَعْدَهُ النَّارُ بِخَيْرٍ وَكُلُّ نَعِيمٍ دُونَ الْجَنَّةِ
مَحْقُورٌ وَكُلُّ بَلَاءٍ دُونَ النَّارِ عَافِيَةٌ

سفارش‌های امیر مؤمنان
به امام حسین

۷

پسرم! تو را سفارش می‌کنم به تقوای
الهی در حال توانگری و تهیدستی و سخن
حق در حال خشنودی و خشم، میانه روی
هنگام ثروتمندی و فقر، رفتار عادلانه نسبت
به دوست و دشمن، تلاش در حال شادابی
و کمالت و خشنودی از خدا در سختی و
خوشی.

پسرم! هر شری که به دنبالش بهشت
باشد، درواقع شر نیست و آن خیری که آتش
جهنم را به دنبال دارد، درواقع، خیر نیست.
هر نعمتی کمتر از بهشت، ناچیز است و هر
بلایی کمتر از آتش دوزخ، سلامتی است.

وَاعْلَمْ أَيْ بُنَيَّ أَنَّهُ مَنْ أَبْصَرَ عَيْبَ
نَفْسِهِ شُغْلٌ عَنْ عَيْبٍ غَيْرِهِ وَمَنْ تَعَرَّى
مِنْ لِبَاسِ التَّقْوَى لَمْ يَسْتَرِيشَىءُ مِنَ
اللَّبَاسِ وَمَنْ رَضِيَ بِقَسْمِ اللَّهِ لَمْ يَحْزُنْ
عَلَى مَا فَاتَهُ وَمَنْ سَلَّ سَيْفَ الْبَغْيِ
قُتِلَ بِهِ وَمَنْ حَفَرَ بِثَرًا لِأَخِيهِ وَقَعَ فِيهَا
وَمَنْ هَتَأَ حِجَابَ غَيْرِهِ انْكَشَفَتْ
عَوْرَاتَهُ وَمَنْ نَسِيَ خَطِيئَتَهُ اسْتَعْظَمَ
خَطِيئَةً غَيْرِهِ وَمَنْ كَابَدَ الْأَمْوَارَ عَطِيبَ وَ
مَنِ اقْتَحَمَ الْغَمَرَاتِ غَرَقَ وَمَنِ أُعْجَبَ
بِرَأْيِهِ ضَلَّ وَمَنِ اسْتَغْنَى بِعَقْلِهِ ذَلَّ وَ
مَنْ تَكَبَّرَ عَلَى النَّاسِ ذَلَّ وَمَنْ خَالَطَ
الْعُلَمَاءُ قَرَ وَمَنْ خَالَطَ الْأَنْذَالَ حُقَّرَ

پسرم! بدانکه هر کس عیب خود را بیند
 از پرداختن به عیب دیگران بازمی‌ماند و هر
 کس از لباس تقوی برخنده شد، هیچ لباسی
 [عیب‌های] او را نمی‌پوشاند. آن‌کس که
 به قسمت خدا راضی باشد، برای آنچه از
 دستش رفته، اندوه‌گین نمی‌گردد و هر که تیغ
 ستم بیرون کشد، سرانجام به وسیله آن از بین
 می‌رود و هر کس چاهی برای برادرش بکند،
 خود در آن خواهد افتاد. هر که پرده آبروی
 دیگری را کنار زند، زشتی‌های خودش آشکار
 می‌گردد و هر که خطای خود را فراموش کند،
 خطای دیگری را بزرگ می‌شمرد و هر که رنج
 کارها را بدون فراهم کردن اسباب، تحمل
 کند، هلاک می‌شود و هر که خود را بجهت
 به سختی اندازد، غرق می‌گردد و هر که شیفتۀ
 نظر خود شود، گمراه می‌گردد و هر که از
 عقلش بی‌نیاز شود، به لغزش می‌افتد و هر
 که برمدم تکبر کند، ذلیل می‌شود و هر که
 با دانشمندان نشست و برخاست نماید، با وقار
 گردد و هر که با فرومایگان معاشرت کند، خوار
 می‌گردد.

وَمَنْ سَفِهَ عَلَى النَّاسِ شُتِّمْ وَمَنْ
دَخَلَ مَدَارِخَ السَّوْءِ أَتَاهُمْ وَمَنْ مَرَحَ
أَسْتُخْفَ بِهِ وَمَنْ أَكْثَرَ مِنْ شَيْءٍ عُرِفَ
بِهِ وَمَنْ كَثُرَ كَلَامُهُ كَثُرَ حَطَوْهُ وَمَنْ كَثُرَ
حَطَوْهُ قَلَ حَيَاوَهُ وَمَنْ قَلَ حَيَاوَهُ قَلَ
وَرَعَهُ وَمَنْ قَلَ وَرَعَهُ مَاتَ قَلْبُهُ وَمَنْ
مَاتَ قَلْبُهُ دَخَلَ النَّارَ.

أَيُّ بُنَيَّ مَنْ نَظَرَ فِي عُيُوبِ النَّاسِ وَ
رَضِيَ لِنَفْسِهِ بِهَا فَذَاكَ الْأَحْمَقُ بِعَيْنِهِ وَ
مَنْ تَفَكَّرَ اغْتَبَرَ وَمَنْ اغْتَبَرَ اغْتَرَلَ وَمَنِ
اغْتَرَلَ سَلِيمٌ وَمَنْ تَرَكَ الشَّهْوَاتِ كَانَ حُرَّاً
وَمَنْ تَرَكَ الْحَسَدَ كَانَتْ لَهُ الْمَحَبَّةُ عِنْدَ
النَّاسِ.

هرکه با مردم با نادانی رفتار کند، دشنام
می‌شند و هرکه به جای‌های بدنام رود،
متهم می‌شود و هرکه مسخرگی کند سبک
می‌گردد و هرکه چیزی را بسیار انجام دهد
به آن معروف شود و هرکه پرگویی کند،
خطاهایش بسیار باشد و هرکه خطاهایش
بیشتر باشد، حیایش کمتر می‌گردد و هرکه
حیایش کمتر، پارسايی اش اندک است و هر
که پارسايی اش اندک باشد، دلش می‌میرد و
هرکه دل مرده شد، راه به دوزخ برده است.

پسرم! هرکه به زشتی‌های مردم بنگرد و
آن‌ها را ناپسند شمارد ولی همان زشتی‌ها را
برای خود بپسندد، بدون چون و چرا احمق
است. هرکه تفکر کند، عبرت می‌گیرد و
هرکه عبرت گیرد، (از گناهان) کناره‌گیری
می‌کند و هرکه (از گناهان) کناره‌گیری کند،
سالم می‌ماند و هرکه شهوت را ترک کند،
آزاد است و هرکه حسد را ترک کند، محبوب
مردم است.

أَيُّ بْنَى عِزُّ الْمُؤْمِنِ غِنَاهُ عَنِ النَّاسِ وَ
الْقَنَاعَةُ مَا لُّا يَنْفَدُ وَمَنْ أَكْثَرَ ذِكْرَ الْمَوْتِ
رَضِيَ مِنَ الدُّنْيَا بِالْيَسِيرِ وَمَنْ عَلِمَ أَنَّ
كَلَامَهُ مِنْ عَمَلِهِ قَلَ كَلَامُهُ إِلَّا فِيمَا يَنْفَعُهُ.

أَيُّ بْنَى الْعَجَبُ مِمَّنْ يَخَافُ الْعَقَابَ فَلَمْ
يَكُفَّ وَرَجَا التَّوَابَ فَلَمْ يَتْبُ وَيَعْمَلْ

أَيُّ بْنَى الْفِكْرَةُ تُورِثُ نُورًا وَالْغَفْلَةُ ظُلْمَةً
وَالْجَهَالَةُ ضَلَالَةً وَالسَّعِيدُ مَنْ وُعِظَ
بِغَيْرِهِ وَالْأَدَبُ خَيْرٌ مِيرَاثٍ وَحُسْنُ الْخُلُقِ
خَيْرٌ قَرِينٍ لَيْسَ مَعَ قَطِيعَةِ الرَّحِيمِ نَمَاءً وَلَا
مَعَ الْفُجُورِ غَنِيًّا

پسرم! عزّت مؤمن در بی نیازی او از مردم
است و قناعت، ثروتی است پایان ناپذیر.
هر که مرگ را فراوان یاد کند به اندکی از
دنیا خشنود است و هر که بداند گفتارش
به عنوان کردارش به شمار می‌آید، کلامش
اندک می‌گردد، مگر کلامی که به سود
اوست.

پسرم! تعجب می‌کنم از کسی که از کیفر
می‌ترسد ولی از گناه دست نمی‌کشد و امید
ثواب دارد اما توبه نمی‌کند و عمل صالح
انجام نمی‌دهد.

پسرم! تفکر، نور و روشنی می‌آورد و حاصل
غفلت، تیرگی است و نتیجه نادانی، گمراهی و
خوشبخت کسی است که از دیگران پند گیرد.
ادب بهترین میراث است و خوش‌اخلاقی
بهترین همنشین است و با قطع ارتباط با
خویشاوندان، پیشرفته [در زندگی] نیست و
با هرزگی و گناه، توانگری و بی نیازی وجود
ندارد.

أَيُّ بُنَيَّ الْعَافِيَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ مِنْهَا
فِي الصَّمْتِ إِلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ وَاحِدٌ فِي تَرْكِ
مُجَالَسَةِ السُّفَهَاءِ.

أَيُّ بُنَيَّ مَنْ تَزَيَّأَ بِمَعَاصِي اللَّهِ فِي الْمَجَالِسِ
أَوْرَثَهُ اللَّهُ ذُلًّا وَمَنْ طَلَبَ الْعِلْمَ عَلِمَ

يَا بُنَيَّ رَأْسُ الْعِلْمِ الرِّفْقُ وَآفَتُهُ الْخُرْقُ وَ
مِنَ الْكُنوزِ الْإِيمَانِ الصَّبْرُ عَلَى الْمَصَابِبِ
وَالْعَفَافُ زِينَةُ الْفَقْرِ وَالشُّكْرُ زِينَةُ الْغَنَى
كَثْرَةُ الْزِيَارَةِ تُورُثُ الْمَلَائِةَ وَالْطَّمَانِينَ
قَبْلَ الْخِبْرَةِ ضِدُّ الْحَرْزِ وَإِعْجَابُ الْمَرْءِ
بِنَفْسِهِ يَدْلُ عَلَى ضَعْفِ عَقْلِهِ

أَيُّ بُنَيَّ كَمْ نَظَرَةٌ جَلَبَتْ حَسْرَةً وَكَمْ مِنْ
كَلِمَةٍ سَلَبَتْ نِعْمَةً.

پسرم! سلامتی ده بخش است که نه
بخش از آن درسکوت است، جز در یاد خدا
و یک بخش آن نیز در ترک همنشینی با افراد
نادان است.

پسرم! هر که با پوشیدن لباس عصیان
و نافرمانی از خدا، در مجالس خودنمایی
کند، خداوند او را ذلیل می‌کند و هر که
واقعاً به دانبال دانش رود، دانا می‌شود.
پسرم! سرلوحه دانش، نرمی و مهربانی

است و آفت دانش، پرخاشگری و غضب
است. صبر بر مصیبت‌ها از گنجینه‌های
ایمان است و پاکدامنی زینت تهیdesti و
سپاسگزاری زینت توانگری است. دیدار زیاد
ملال آور است و اطمینان پیش از امتحان،
خلاف دوراندیشی است و خودشیفتگی
نشانه سستی عقل فرد است.

پسرم! چه بسا نگاهی که حسرت به بار
می‌آورد و چه بسا سخنی که نعمتی را براباد
می‌دهد.

أَيُّ بُنَيَّ لَا شَرَفَ أَعْلَى مِنَ الْإِسْلَامِ وَلَا
كَرَمٌ أَعْزَمْ مِنَ التَّقْوَى وَلَا مَعْقِلٌ أَحْرَزْ مِنَ
الْوَرَعِ وَلَا شَفِيعٌ أَنْجَحُ مِنَ التَّوْبَةِ وَلَا لِيَاسٍ
أَجْمَلُ مِنَ الْعَافِيَةِ وَلَا مَالٌ أَذْهَبُ بِالْفَاقَةِ
مِنَ الرِّضَا بِالْقُوَّتِ وَمَنْ افْتَصَرَ عَلَى بُلْغَةِ
الْكَفَافِ تَعَجَّلَ الرَّاحَةَ وَتَبَوَّأَ حَفْضَ الدَّعَةِ
أَيُّ بُنَيَّ الْحِرْصُ مِفْتَاحُ التَّعَبِ وَمَطِيلُ
النَّصَبِ وَدَاعٌ إِلَى التَّقْحِيمِ فِي الذُّنُوبِ وَ
الشَّرَهُ جَامِعٌ لِمَسَاوِيِ الْعِيُوبِ وَكَفَاكٌ
تَأْدِيبًا لِنَفْسِكَ مَا كَرِهْتُهُ مِنْ غَيْرِكَ لِأَخِيكَ
عَلَيْكَ مِثْلُ الَّذِي لَكَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَوَرَّطَ فِي
الْأَمْوَارِ بِغَيْرِ نَظَرٍ فِي الْعَوَاقِبِ فَقَدْ تَعَرَّضَ
لِلنَّوَائِبِ التَّدْبِيرِ قَبْلَ الْعَمَلِ يُؤْمِنُكَ النَّدَمُ
مِنْ اسْتَقْبَلَ وُجُوهَ الْأَرَاءِ عَرَفَ مَوَاقِعَ
الْخَطَا الصَّبِرْ جُنَاحَةً مِنَ الْفَاقَةِ الْبُخْلُ
جَلْبَابُ الْمَسْكَنَةِ الْحِرْصُ عَلَامَةُ الْفَقْرِ
وَصُولُ مُعْدِمٍ خَيْرٌ مِنْ جَافٍ مُكْثِرٌ لِكُلِّ شَيْءٍ
قُوتُ وَابْنُ آدَمَ قُوتُ الْمَوْتِ.

پسرم! هیچ شرافتی برتر از اسلام نیست و نه
کرامتی ارجمند تر از تقوی و نه پناهگاهی محکم تر
از خویشتن داری و نه شفاعت کننده‌ای کار سازتر
از توبه و نه لباسی زیبای تراز سلامتی. هیچ ثروتی،
بهتر از رضایت مندی به روزی، فقر زدایی نمی‌کند
و هر که به حد کفايت بسنده کند، زود به
آسایش می‌رسد و آسوده خاطرمی‌گردد.

پسرم! حرص، کلید سختی، مرکب دشواری
و موجب پرت شدن در ورطه گناهان است و
شیفتگی به دنیا، فراهمن‌کننده‌همه عیب‌های
و اجتناب از آنچه از دیگران بدمنی داری، برای
ادب کردن نفس تو کافی است. برادرت
همان حق را بر تودارد که تو برا وداری. هر
که بدون عاقبت‌اندیشی خود را درگیر کارها
نماید در معرض حوادث قرار می‌گیرد. تدبیر،
پیش از پرداختن به کاری، تورا از پیشیمانی ایمن
می‌گرداند. هر که از نظرات گوناگون استقبال
نماید، مواضع خططا را بشناسد. صبر، سپر فقر
است و بخل، در برگیرنده فقر و بد بختی است و
حرص، نشانه نیاز و فقر است و مهریان نادار بهتر
از بخشندۀ بداخلاق و ستمکار است. برای هر
چیز، خوراکی است و آدمیزاد خوارک مرگ است.

أَيُّ بُنَيَّ لَا تُؤْيِسْ مُذْنِبًا فَكَمْ مِنْ عَاكِفٍ
 عَلَى ذَنْبِهِ حُتِمَ لَهُ بِخَيْرٍ وَكَمْ مِنْ مُقْبِلٍ
 عَلَى عَمَلِهِ مُفْسِدٍ فِي أَخِرِ عُمُرِهِ صَائِرٌ إِلَى
 النَّارِ نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْهَا.

أَيُّ بُنَيَّ كَمْ مِنْ عَاصِ نَجَا وَكَمْ مِنْ
 عَامِلٍ هَوَى مَنْ تَحَرَّى الصَّدْقَ خَفَّتْ عَلَيْهِ
 الْمُؤْنَ في خِلَافِ النَّفْسِ رُشِدُهَا السَّاعَاتُ
 تَنْتَقِصُ الْأَعْمَارَ وَيُلْلِي لِلْبَاغِينَ مِنْ أَحْكَمِ
 الْحَاكِمِينَ وَعَالِمٍ ضَمَيرِ الْمُضْمِرِينَ.

يَا بُنَيَّ بِئْسَ الرَّازُدُ إِلَى الْمَعَادِ الْعُدُوانُ
 عَلَى الْعِبَادِ فِي كُلِّ جُرْعَةٍ شَرَقٌ وَفِي كُلِّ أَكْلَةٍ
 غَصَصُ لَنْ تُنَالَ نِعْمَةٌ إِلَّا بِفِرَاقِ أَخْرَى مَا
 أَقْرَبَ الرَّاحَةَ مِنَ النَّصَبِ وَالْبُؤْسِ مِنَ
 النَّعِيمِ وَالْمَوْتَ مِنَ الْحَيَاةِ وَالسُّقْمَ مِنَ
 الصَّحَّةِ .

پسرم! هیچ گناهکاری را نامید مکن که
چه بسیار گناهکاری که عاقبت به خیرگشته
و چه بسیار خوش کرداری که در پایان عمر
تباه شده و جهنمی گشته است؛ ما از چنین
سرنوشتی به خدا پناه می‌بریم.

پسرم! چه بسا عصیانگری که [توبه کرده
و] نجات یافته و چه بسا فرمان برداری که
[تباه گشته و] سقوط نموده است. هر که
صدقت و راستی را طلب کند، سختی بر او
آسان می‌گردد. رشد نفس در سایه مخالفت
با نفس است. هرساعتی که می‌گذرد عمر را
می‌کاهد. وای برستمکاران از داوری بهترین
داوران و دانای نهان پنهان کاران.

پسرم! ظلم بر بندگان، بدترین توشه برای
معاد است. هر جرعه‌ای ممکن است راه
تنفس را بینند و هر لقمه‌ای ممکن است در
گلو بماند. به هیچ نعمتی نخواهی رسید مگر
با از دست دادن نعمتی دیگر. چقدر راحتی
به سختی، تهیستی به نعمت، مرگ به
زندگی و بیماری به تندرستی نزدیک است.

فَطُوبِي لِمَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ عَمَلَهُ وَعِلْمَهُ وَ
 حُبَّهُ وَبُغْضَهُ وَأَخْذَهُ وَتَرَكَهُ وَكَلَامَهُ وَ
 صَمْتَهُ وَفِعْلَهُ وَقَوْلَهُ وَبَخْيَجُ لِعَاوِلِمِ عَمَلَ
 فَبَجَدَ وَخَافَ الْبَيَاتَ فَأَعْدَادَ وَاسْتَعْدَادَ إِنْ
 سُئِلَ نَصَحَّ وَإِنْ تُرِكَ صَمَتَ كَلَامُهُ صَوَابُ
 وَسُكُوتُهُ مِنْ غَيْرِ عِيٰ جَوَابُ وَالْوَيْلُ لِمَنْ
 بُلِيَ بِجَرْمَانِ وَخِذْلَانِ وَعِصْيَانِ فَاسْتَحْسَنَ
 لِنَفْسِهِ مَا يَكْرَهُهُ مِنْ غَيْرِهِ وَأَزْرَى عَلَى
 النَّاسِ بِمِثْلِ مَا يَأْتِي.

وَاعْلَمْ أَيْ بُنَيَّ أَنَّهُ مِنْ لَانْتُ كَلِمَتُهُ وَجَبَتْ
 مَحَبَّتُهُ وَفَقَكَ اللَّهُ لِرُشْدِكَ وَجَعَلَكَ مِنْ
 أَهْلِ طَاعَتِهِ بِقُدْرَتِهِ إِنَّهُ جَوَادُ كَرِيمٌ.

خوشا به حال کسی که علم و عمل،
دوستی و دشمنی، گرفتن و نگرفتن، لب به
سخن گشودن و نگشودن و رفتار و گفتار خود
را برای خدا خالص گرداند. آفرین، آفرین
بر عالمی که اهل عمل است و از شیخون
مرگ می‌هراسد و در حال آماده باش به سر
می‌برد و مهیا می‌گردد. اگر از او بخواهند،
اندرز می‌دهد و خیرخواهی می‌کند و اگر او
را وانهند، سکوت می‌کند. سخشن راست
و درست است و سکوتش از درماندگی در
پاسخگویی نیست.

۲۱

وای بر آنکه دچار محرومیت و خواری و
نافرمانی است و آنچه را از مردم بد می‌داند،
از خود نیکو می‌پندارد و آنچه را که خود
مرتکب می‌شود، از دیگران عیب می‌گیرد.
پسرم! بدان که هر کس نرم گفتار شود،
دوست داشتنی است. خداوند تورا در مسیر
رشد، توفیق دهد و به قدرت خویش از
اهل طاعت ش قرار دهد که به راستی او بسیار
بخشنده و بزرگوار است.

زيارة امين الله

زيارة امين الله از معتبرترین زیارات از نظر سند و متن است که برای زیارت امیر مؤمنان و یا سایر ائمه علیهم السلام از امام سجاد علیهم السلام، این چنین روایت شده است:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللهِ فِي أَرْضِهِ وَ
حُجَّتُهُ عَلَى عِبَادِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
أَشْهُدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ
عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَّتَ نَبِيِّهِ صَحَّى
دَعَاكَ اللهُ إِلَى جِوارِهِ وَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ وَ
الْزَمَّ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ - فِي قَتْلِهِمْ إِيَّاكَ - مَعَ مَا
لَكَ مِنَ الْحُجَّاجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ اللَّهُمَّ

فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنًّا بِقَدْرِكَ - رَاضِيَةً بِقَصَائِكَ
مُولَعَةً بِذِكْرِكَ وَ دُعَائِكَ مُحِبَّةً لِصَفَوَةِ أُولَيَائِكَ
مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ وَ سَمَائِكَ صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ
بَلَائِكَ شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نَعْمَائِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَابِعِ
آلَائِكَ مُشْتَاقَةً إِلَى فَرْحَةِ لِقَائِكَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى
لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَنَّةً بِسُنَّ أُولَيَائِكَ [أَنْبِيَائِكَ]
مُفَارِقاً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا
بِحَمْدِكَ وَ شَنَائِكَ.

اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُخْتَيَّنِ إِلَيْكَ وَاللَّهُمَّ وَ سُبُّلَ
الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَ أَعْلَامَ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ
وَاضِحَّةٌ وَ أَفْئِدَةَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةٌ وَ أَصْوَاتَ
الْدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَ أَبْوَابَ الْإِجَابَةِ لَهُمْ
مُفَتَّحَةٌ وَ دَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَ تَوْبَةَ مَنْ
أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَ عَبْرَةَ مَنْ بَكَى مِنْ حَوْفِكَ
مَرْحُومَةٌ وَ الْإِعَانَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ مَوْجُودَةٌ
وَ الْإِغَاثَةَ لِمَنِ اسْتَغَاثَ بِكَ مَبْدُولَةٌ وَ عِدَاتِكَ

لِعِبَادِكَ مُنْجَزٌ وَ زَلَلَ مَنْ اسْتَقَالَكَ مُقَالَةً وَ
 أَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَدِيْكَ مَحْفُوظَةً وَ أَرْزَاقَكَ إِلَى
 الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنَّكَ نَازِلَةً وَ عَوَائِدَ الْمَزِيدِ لَهُمْ
 مُتَوَاتِرَةً وَ دُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةً وَ حَوَائِجَ
 خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّةً وَ جَوَائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ
 مَوْفُورَةً وَ عَوَائِدَ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ وَ أَصْلَةً وَ مَوَائِدَ
 الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةً وَ مَنَاهِلَ الظِّلَماءِ لَدِيْكَ
 مُنْرَعَةً اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَ اقْبِلْ ثَنَائِي
 وَ أَعْطِنِي رَجَائِي [جَزَائِي] وَ اجْمَعْ بَيْنِي وَ بَيْنَ
 أَوْلَيَايِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنَ وَ
 الْحُسَيْنَ إِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمَائِي وَ مُنْتَهَى رَجَائِي وَ غَایَةُ
 مَنَايِ فِي مُنْقَلَبِي وَ مَثُوايَ أَنْتَ الْهَيِّ وَ سَيِّدي وَ
 مَوْلَايِ اغْفِرْ لِي وَ لَا وَلِيَايَنَا وَ كُفَّ عَنَّا أَعْدَاءَنَا وَ
 اشْغَلْهُمْ عَنْ أَذَانَا وَ أَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَ اجْعَلْهَا
 الْعُلَيَا وَ أَدْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَ اجْعَلْهَا السُّفْلَى -
 إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .